

der efter deres selvstændige Stilling maa sidestilles med Arbejdsgivere, og de Repræsentanter, der som Regel som Følge af, at de repræsenterer flere Firmaer, selv tilrettelægger Ruter og Kundebesøg, ikke aflægger regelmæssig Rapport og iøvrigt disponerer frit med Hensyn til deres Arbejde og følgende nærmest er at sidestille med selvstændige Forretningsdrivende.

Udvalget er i Overensstemmelse med Domspraksis af den Opfattelse, at saadanne Medarbejdere i en Virksomhed falder uden for den almindelige Opfattelse af Funktionærbegrebet og ikke trænger til Lovens Beskyttelse, og kan saaledes ikke tiltræde den nedenfor i Bilag 2 a af Fællesrepræsentationen for Danske Handelsreisende- og Handelsrepræsentantforeninger foreslaaede Udvidelse af Funktionærbegrebet.

Stk. 3. Da den hittidige Begrænsning af Funktionærloven til privat Virksomhed foreslaas opgivet, bliver det nødvendigt udtrykkelig at undtage fra Lovens Tjenestemænd og Aspiranter til Tjenestemandsstillinger under Staten, Folkeskolen, Folkekirken og Kommunerne, for hvilke Personer der ikke er Trang til Funktionærlovens Beskyttelse.

Undtagelsen med Hensyn til Funktionærer, omfattede af Sømandsloven, og Lærlinge, omfattede af Lærlingeloven, er allerede fastslaaet ved den gældende Funktionærlovs § 14.

Til § 2.

Paragraffen giver Regler for Ophøret af Funktionærforholdet i de altovervejende Tilfælde, nemlig de opsigelige Funktionærforhold; idet den fastsætter ufravigelige Minimumsregler, jfr. § 16, for Varslets Længde. Den udelukker ikke Aftaler om Funktionærforholdets Indgaaelse paa bestemt Tid eller for et bestemt Arbejde, men Paragraffens Regler vil finde Anvendelse, saafremt det tidsbestemte Forhold tilsigter en Omgaaelse af Opsigelsesreglerne eller fortsætter udover den aftalte Tid, medmindre det drejer sig om en i Forholdene begrundet kortere Afviklingsperiode. Tilsvarende gælder for de af Paragraffen omfattede opsigelige Forhold, der fortsættes uanset stedfunden Opsigelse, idet det oprindelige Forhold maa anses for fortsat og Opsigelsen for en Nullitet, medmindre særlige Omstændigheder foreligger.

Hovedreglen i Stk. 2 om Varslets Længde ved Opsigelse fra Arbejdsgiverens Side stemmer med den gældende Lov, som nu er indlevet i Praksis.

I Stk. 1 er optaget den ogsaa efter den nuværende Lov gældende Undtagelse fra Hovedreglen med Hensyn til Aftaler om rent

midlertidigt Arbejde eller Arbejde paa Prøve. Skønt meget taler for at betinge saadanne Aftalers Gyldighed af skriftlig Udformning, har Udvalget dog ikke ment at burde stille Forslag herom, da Forholdets rent midlertidige Karakter i en Række Tilfælde, f. Eks. ved Annoncer om Juleassistance, klart vil fremgaa af Omstændighederne ved Aftalens Indgaaelse, og Krav om skriftlig Udformning her maa anses for overflødig og kun vil volde praktisk Besvær. Udvalget har dog anset det for hensigtsmæssigt, at det i Lovteksten fremhæves, at Bevisbyrden for Indgaaelsen af disse fra Lovens Hovedregel afvigende Aftaler paahviler Arbejdsgiveren.

Den i den gældende Lovs § 2, Stk. 6, indeholdte Bestemmelse om, at der ved skriftlig Aftale kan træffes Bestemmelse om et kortere Opsigelsesvarsel inden for de 3 første Maaneder efter Ansættelsen, foreslaar Udvalget slettet, idet Afvigelse fra Lovens Hovedregel kun kan anses for begrundet i de i Stk. 1 nævnte Tilfælde af rent midlertidigt Arbejde eller Arbejde paa Prøve. Bestemmelsen har efter Udvalgets Erfaringer kun været lidet anvendt.

I Stk. 3 om Opsigelse fra Funktionærens Side foreslaas, at Opsigelsesvarslet fra Funktionærens Side skal være 1 Maaned. Som den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lov er formuleret, synes Funktionæren, naar ingen Aftale er truffet, at kunne opsiges med kortere Varsel end 1 Maaned, hvilket maa anses for urimeligt.

Stk. 4 fastslaaer, at der skal gives fuld Maanedes Varsel ved Opsigelse og altsaa opsiges den sidste i Maaneden og ikke den paafølgende første. Spørgsmaalet har givet Anledning til Retsvist og bør klares i Loven. Udvalget finder, at den sidste i Maaneden, der normalt er Løndbetalingsdag, er det naturlige Tidspunkt for en Opsigelse af Forholdet. I denne Retning gaar ogsaa Praksis.

Bestemmelsen i samme Stk. om, at Varslet skal gives saa betids, at Fratræden med det givne Varsel kan ske inden Udløbet af den Periode, for hvilken Varslet gælder, stemmer med Praksis.

Stk. 5. Spørgsmaalet om Funktionærens Retsstilling i Tilfælde af, at en Virksomhed skifter Indehaver, har givet Anledning til ikke faa Retsafgørelser.

Om det principielle Udgangspunkt paaas der vel Enighed, nemlig at Funktionæren, hvis Bevarelsen af den samme Arbejdsgiver paa Grund af den personlige Tilknytning til Arbejdsgiveren er af væsentlig Betydning for hans Stillings uændrede Karakter, ikke er pligtig at fortsætte hos den nye Arbejdsgiver og i Tilfælde af Fratræ-